

x
Hudba ve hmotě

Je snad již dostatečné zřejmé, že vznikuvší svět vykazuje skryté zákonitosti, mající prapůvod v příběhu stvoření. Organizující vesmírná síla prostupuje všechny organismy světa. Působí ve vzduchu a vodě i ve zrodu látek.

Již v knize *Člověk a substance* jsme poukázali na to, že chemie je hudba vkouzlená do pozemské hmoty. Avogadrův zákon jednoduchých a násobných proporcí, zákon účinku hmotnosti a Newlan- dův zákon oktáv naznačují, že v chemických zákonitostech se setkáváme s metamorfózou hudby. Zvláště zákon oktáv, pokud mu správně rozumíme, odhaluje některá tajemství stvoření.

Uspořádáme-li prvky podle jejich stoupající atomové hmotnosti, zjistíme, že charakteristické vlastnosti těchto prvků se v určitých intervalech opakují, podobně jako se v hudbě základní tón objevuje v oktávě. Pomineme-li takzvané vzácné plyny a vodík jako pr- typ prvků s atomovou hmotností 1 dosadíme mimo všechny řady na vrchol, pak bude například první řada sedmi prvků, která takto vznikne, charakterizována tím, že prvky, jež se v ní objevují, jsou poslušný nadřazenému organizačnímu principu potud, že mocen- ství dotyčných prvků až ke 4. stupni stoupá a poté opět klesá.

1. řada: lithium		Li	jednomocné		
	beryllium	Be	dvojmocné		
	bór	B	trojmocný		
	uhlík	C	čtyřmocný		
	dusík	N	trojmocný		
	kyslík	O	dvojmocný		
	fluór	F	jednomocný		
I	II	III	IV V VI	VII	
Li	Be	B	C N O	F	
atom. hm.: 7	9	11	12 14 16	19	

Půjdeme-li dále za fluórem, bude prvkem s nejbližší vyšší atomovou hmotností sodík a my si okamžitě povšimneme, že se u něho v podstatě opakují vlastnosti lithia (viz *Člověk a substance*, kapitola „Alkálie“). Stejně tak hořčík, následující v této řadě, ukazuje příbuznost s berylliem, hliník s bórem, křemík s uhlíkem, fosfor s dusíkem, síra s kyslíkem a chlór s fluórem.

2. řada: sodík		Na	jednomocný			
hořčík		Mg	dvojmocný			
hliník		Al	trojmocný			
křemík		Si	čtyřmocný			
fosfor		P	trojmocný			
síra		S	dvojmocná			
chlór		Cl	jednomocný			
I	II	III	IV	V	VI	VII
Na	Mg	Al	Si	P	S	Cl
atom. hm.: 23	24	27	28	31	32	35

Dalším prvkem v řadě atomových hmotností je draslík a opět můžeme rovnou konstatovat, že vlastnosti draslíku jsou téměř totožné s vlastnostmi sodíku a lithia. Tak začíná třetí oktáva, v níž stejně jako draslík se sodíkem vykazuje vápník příbuznost s hořčíkem, skandium s hliníkem atd.

3. řada: draslík		K	jednomocný			
vápník		Ca	dvojmocný			
skandium		Sc	trojmocné			
titan		Ti	čtyřmocný			
arzen		As	trojmocný			
selen		Se	dvojmocný			
bróm		Br	jednomocný			
I	II	III	IV	V	VI	VII
K	Ca	Sc	Ti	As	Se	Br
atom. hm.: 39	40	44	48	75	79	80

Následují ještě tři další oktávy, které spolu s pratytem prvků - totiž s vodíkem - dávají sedm oktáv.

Jak je odborníkovi okamžitě zřejmé, ukazuje se při pohledu na toto uspořádání celá řada zákonitostí. Zaprvé si všimneme, že stejnorodost prvků stojících pod sebou je nejvýraznější na okrajích a že alkálie lithium, sodík, draslík, rubidium, cesium jsou navzájem natolik příbuzné, že pro analytického chemika je obtížné je ve směsích kvantitativně určit. Stejně tak je ve skupině VII velká příbuznost zde se nacházejících halogenů fluóru, chlóru, brómu a jódu. Směrem ke skupině IV - jak zleva, tak zprava - příbuznost znatelně klesá.

Zadruhé je nápadné, že prvky nalevo od středu jsou více či méně zásadotvorné, kdežto prvky napravo od středu jsou kyselé - notvorné.

Již jsme poukázali na to, že mocenství ve skupinách od I do IV stoupá a pak zase až k VII klesá. Zákon oktáv tedy ukazuje pozemské látky uspořádané v určité symetrii vzhledem ke středu, přesto však je tato symetrie nadána neklidovým momentem vývoje. Mohli bychom - obrazně řečeno - uvést toto: Prvky skupiny V bývají sice trojmocné, něčemu se však také přiučily a mohou být i pětimocné. Prvky skupiny VI bývají sice dvojmocné, ale mohou se vyskytovat také jako šestímocné; prvky skupiny VII pak nejsou jen opakováním skupiny I, ale mnohému se přiučily a mohou se vyskytovat i jako sedmimocné. Kdo by při pohledu na tyto zákonitosti neměl chuť začít jásat?

V tomto zákonu oktáv vidíme obraz příběhu stvoření. Uhlík - jako představitel živlu země³⁸ - stojí ve IV. skupině takříkajíc jako střed celého pozemského vývoje. Naše dnešní Země je, jak jsme si již několikrát vyložili, obratem ve vývoji; poté co prošla stupni Saturnu, Slunce a Měsíce a dosáhla stupně Země, získala předpoklady k tomu, aby prošla následujícími metamorfózami. Vývojové možnosti od mystéria na Golgotě jsou prorocky předjaty v zákonu chemických prvků. Následující vývojová stadia Země jsou naznačena ve skupinách V, VI a VII. O zákonu sedmistupňového rytmu stvoření ještě uslyšíme v dalších kapitolách; je to rytmický princip, který se vrací ve všech skutečnostech stvoření.³⁹

Meyer a Mendělejev později - ve snaze dostat všechno do stejného schématu, do něhož se pokusili zařadit typické kovy - průzračnost původního zákona oktáv zatemnili. Kovy patří k úplně jinému principu stvoření a v periodické soustavě v podstatě nemají co pohledávat.⁴⁰

Rytmus sedmi planetárních vtělení Země se zrcadlí - jak již bylo dříve popsáno - v celku stvoření ve stále menších rytmech, jako je 7 světových údobí, 7 kořenových ras, 7 kulturních epoch - a tak dále až k 7 dnům týdne.

Po všech těchto úvahách je zřejmé, že zvláštní význam má střed všech rytmů; ve středu jakéhokoli sedmičlenného rytmu se princip

obrací. Ve čtvrtém planetárním vtělení se osud člověka obrací a z tvora se člověk stává tvořitelem. Ve čtvrtém světovém údobí Země (Atlantis) se v jeho středu prosazuje skrze sedm kořenových ras lidská podoba. Ve čtvrté kulturní epoše končí moudrost vycházející ze zjevení a mystériem na Golgotě vstupuje do vývoje nový impulz stvoření. Také střed týdne může pozornému pozorovateli stále ještě dát tiše zaznít této skutečnosti a být obratem. Kdo je vnímavý a je intimním pozorovatelem imponderabilních skutečností, jež se často projevují jen v náladě, přesto poskytují něco objektivního, ten může víc a víc dospívat k přesvědčení, že existuje jakási absolutní kvalita dnů týdne, stejně jako existuje absolutní tón. V tomto vjemu se lze vycvičit. Autor to činil v mnoha životních situacích: na poušti, v osamělém člunu na oceánu, v zajetí, a postupně dokázal i bez kalendáře určit totožnost jednotlivých dnů týdne. Středa se vždy ukazovala jako den rozhodnutí. Možná, že leckterý ze vstřícných čtenářů dospěje ke stejnému výsledku, vyhledá-li v ohlédnutí rozhodující události svého života. Všimnout si takových událostí také patří ke „zkoušce přírody“.

Rudolf Hauschka